

Στη πιο δύσκολη εποχή για τον κλάδο μας θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας μια προσωπική μου εμπειρία με επαγγελματικές προεκτάσεις.

Ο κύριος λόγος που το κάνω είναι το να εξάρω την συμπεριφορά απέναντι μου της εταιρίας που εργάζομαι γιατί συνήθως στηλιτεύουμε (δικαίως) τα κακώς κείμενα των εργοδοτών μας.

Τον Μάιο του 2010 εντάχθηκα στο δυναμικό της Bayer Ελλάς.

Τον Αύγουστο του 2010 είχα ένα πολύ άσχημο τροχαίο – εκτός εργασίας- το οποίο μου κληροδότησε δυστυχώς μία παραπληγία(ελπίζω προσωρινή).

Επί 4 μήνες νοσηλεύτηκα σε κέντρα αποκατάστασης εδώ στην Ελλάδα και στη Σουηδία και μέχρι και σήμερα συνεχίζω την προσπάθεια μου για αποκατάσταση με καθημερινές φυσιοθεραπείες.

Από την πρώτη στιγμή οι συνεργάτες μου στη Bayer ήταν στο πλευρό μου με συνεχείς επισκέψεις (και εκ Θεσσαλονίκης και εξ Αθηνών) και με διαρκή επικοινωνία.

Επίσης αναζήτησαν επιστημονικές συμβουλές από ειδικούς γιατρούς έχοντας τον ιατρικό μου φάκελο.

Δε με άφησαν ποτέ να νιώσω ανεπαρκής και ανίκανος για την εργασία μου και δε μπόρεσαν ποτέ στη διαδικασία να συζητήσουν το ενδεχόμενο λύσης της συνεργασίας μας.

Η βοήθεια της Bayer στο πρόσωπο μου ήταν και υλική ενισχύοντας με οικονομικά στο ομολογουμένως δυσβάσταχτο κόστος της προσπάθειας αποκατάστασης.

Από τον Απρίλιο του 2011 επανήλθα κανονικά στην εργασιακή μου θέση παρά το σοβαρό κινητικό μου πρόβλημα και συμμετέχω κανονικά σε όλες της δραστηριοτήτές .

Η επάνοδός μου αυτή είναι η μεγαλύτερη κινητήριος δύναμη για να ανταπεξέλθω στο δύσκολο αγώνα μου για την ανάρρωση μου.

Θα ήθελα εκ βάθους καρδιάς να ευχαριστήσω όλο το προσωπικό της Bayer Ελλάς για την αμέριστη συμπαράστασή του και ειδικά τους προϊσταμένους μου Σωτηρία Πεθαίνου και Άγγελο Γεωργιάκη, τον διευθυντή του τμήματός μου Παναγιώτη Αλέκο και τον γενικό διευθυντή μας Frank Schoening.

Η Bayer Ελλάς παρότι ήμουν στο δυναμικό της μόλις τρεις μήνες όταν είχα το σοβαρό αυτό ατύχημα μου φέρθηκε σαν πραγματική οικογένεια και θέλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για αυτό.

με εκτίμηση

Γιάννης Καστούρας